

Sygn. akt VIII Ka 271/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Przemysław Wasilewski**

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško-Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 roku

sprawy J. J.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 19 lutego 2015 roku, sygnatura akt XV K 1420/14

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k., za podstawę prawną skazania przyjmuje art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś za postawę wymiaru kary art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 3 k.k.

II. W pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

J. J. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 31 listopada 2014 r. w B. przy ul. (...) w (...) B. na terenie sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...), telefonu komórkowego S.X., dowodu osobistego na dane A. S., długopisu oraz pomadki o łącznej wartości 2.000 zł w ten sposób, że podczas pobytu na terenie w/w sklepu, wykorzystując fakt pozostawienia kurtki przez pokrzywdzoną na jednej z wysp wystawowych przeszukał ją, po czym z kieszeni dokonał zaboru w/w mienia na szkodę A. S., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie XV K 1420/14 oskarżony J. J. został uznany za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. skazano go na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Jednocześnie zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty i obciążono go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 70 złotych.

Na zasadzie art. 425 § 1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. apelację od powyższego orzeczenia wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 1 k.p.k. zarzucił powyższemu wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 275 § 1 k.k., poprzez jego niezastosowanie w zbiegu z przepisem art. 278 § 1 k.k., stanowiącym podstawę wymierzenia kary, celem oddania pełnej kryminalnej zawartości czynu zarzucanego oskarżonemu. Dodatkowo w trakcie rozprawy apelacyjnej prokurator uzupełnił zarzut o naruszenie art. 11 § 2 i 3 k.k. obok art. 275 § 1 k.k., wnosząc o uwzględnienie tych przepisów w zmienionym rozstrzygnięciu.

Ostatecznie wskazując na powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez poprawienie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu J. J. i dodanie art. 275 § 1 k.k. w zbiegu z przepisem art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 i 3 k.k., stanowiącymi podstawę skazania i wymierzenia kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ustosunkowując się do uwag przedstawionych w apelacji w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że zaskarżony wyrok jest wynikiem porozumienia oskarżonego z prokuratorem, zawartego w trybie art. 335 k.p.k. (wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy k. 39), które znalazło odzwierciedlenie w wymierzonej przez Sąd karze. Przedmiotowe rozstrzygnięcie mimo, iż zostało wydane w trybie konsensualnym, nie może jednak zostać uznane za wolne od uchybień. Zdaniem Sądu Okręgowego, rację ma oskarżyciel publiczny wskazując, że Sąd meriti dopuścił się obrazy norm prawa materialnego, wskazanych w apelacji oraz w toku rozprawy apelacyjnej.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i dokonał słusznej oceny ujawnionego podczas rozprawy materiału dowodowego odnośnie winy i sprawstwa oskarżonego. Sąd Rejonowy skrupulatnie odniósł się do wyjaśnień oskarżonego oraz pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a także ocenił wymieniony materiał dowodowy zgodnie z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania.

Z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego wynika, że zachowanie oskarżonego poza przestępstwem kradzieży (art. 278 § 1 k.k.), wypełnia również znamiona czynu zabronionego z art. 275 § 1 k.k. tj. przestępstwa kradzieży dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby, co nie znalazło odzwierciedlenia w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Zasadnym zatem było uzupełnienie kwalifikacji prawnej czynu i przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji, bowiem w rzeczywistości czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej (art. 11 § 2 k.k.). Stąd też w podstawie kwalifikacji prawnej czynu należało także umieścić art. 11 § 2 k.k., zaś w podstawie wymierzenia kary art. 11 § 3 k.k.

Sąd Okręgowy mając na uwadze zakres zaskarżenia powyższego wyroku przez prokuratora – na niekorzyść oskarżonego a także stanowisko przedstawione w apelacji mógł zmienić wyrok w tym zakresie.

W związku z powyższym, iż w pozostałym zakresie wyrok nie wymagał zmiany, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na zasady słuszności – art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.